

α ἴππεο τὸ ἰσθὺν ἐκείνο ἐκάζειν ἴτε... καὶ ταῦθ' ὁμοίως ν.— Διερ-
 ριςθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ. Διερρ ἰσθαι.—Στ. 12, Οὐδ' οἱ Ἐρμηνεὺς
 γράροντες.] Κοίτης ἦν ὁ γράων Ἐρμηνεὺς καὶ ἐξηγούμενος μέλανας,
 ὡς φησὶν Εὐστάθιος (σελ. 148ῃ).—Στ. 16, Ἀραμαῖοι.] ΗΔ, ΑΓ,
 Ἀραμαί·ι.—Ἀραμαίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἀραμαίους.—Στ. 18, Δαρ-
 ἦκην.] Δαρκενὴν γράωναι γράροντες φασὶ τινες οὐκ ἀπιθάνως.—Στ. 19,
 Ἀταραγίτην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἀταραγίτην.—Στ. 20, Ἀθάρακον.] Ἀσθά-
 ραν γράροντες προκρούσι τινες.—Στ. 24, Μία δ' οὖν καί.] ΔΓ, Μία
 δὲ καί.—Στ. 25, Πολεμήσοντες.] Ἀποκατίθησα τὴν προτέραν γρα-
 ράν, ΑΓ, Πολεμήσοντες.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 229, στ. 8, Λοιπὴ τῆς τυμπάτης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Λοικὴ
 καὶ συμπάσης.—Στ. 10, Ἐνακισίους.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, Ἐνακισ-
 χελίους.

ΣΕΛΙΔ. 230, στ. 15, Ἀρσόβαν.] ΗΔ (ἕνα συνάδη τῇ εἴς, σελ.
 281, γραφῆ), ΑΓ, Ἀρσάβαν.—Στ. 21, ἈΠΘ Ψαμμίτου.] ΗΔ,
 ΑΓ, ἘΠΙ.—Στ. 25, Ἐπαρούσης καὶ τῶν ἐν Μερόη.] ΗΔ, ΑΓ,
 Ὑπακούουσι δὲ τῷ ἐν Μερόη. Μαρτυρεῖ τῇ διορθώσει οὐ μόνον
 ὅπερ εἶρηκεν ἀνωτέρω (σελ. 209), ἀλλὰ καὶ οἱ ἕτερος διορθοῦν ἐπι-
 χειρήσαντες, τῷ κατὰ τὸν αὐτὸν νοῦν διορθοῦναι.—Στ. 30, Ἀγκώ-
 νων.] Ἐξ ΕΔ (συνάδουσης τῷ ἀρχαίῳ μεταφρασῆ), ΑΓ, Ἀγγόνων.

ΣΕΛΙΔ. 231, στ. 3, Κανωδικόν.] ΗΔ (ἕνα συνάδη τῇ ἀλλαγῆ
 πολλαχού γραφῆ), ΑΓ, Κανωπικόν.—Στ. 9, Αὐτῶν.] ΗΔ, ΑΓ,
 Αὐτῶ.—Ἀπολείπων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἀπολείπων.—Στ. 15, Ἐπ' εὐ-
 θείας.] Τὸ ἑμὸν μόνον ἀντίγραφον, ΑΓ, Ἐπὶ εὐθείας.—Στ. 17,
 Καὶ μὴν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Καὶ νῦν.—Στ. 23, Ἀξίως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ,
 Ἀξιοχρέως.

ΣΕΛΙΔ. 232, στ. 18, Ἐκάσῳ νομῷ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἐκάσῳ τῷ
 νομῷ.—Στ. 24, Ἐπιλειπούσης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἐπιλειπούσης.—
 Στ. 30, Πήχεις τοῦ Νείλου μετρίου.] Οὕτως ἔγραψα ΑΓ, Πήχεις
 τοῦ Νείλου μέτρου. ΔΓ (ἦν ὄρειλον ἴσως προκρίσθαι τῆς ἐμῆς
 διορθώσεως), Πήχεις τοῦ Νείλου μέτρον.

ΣΕΛΙΔ. 233, στ. 24, Κατοκοῦσι.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ
 μεταφρασῆ, habitant), ΑΓ, Κολποῦσι.

ΣΕΛΙΔ. 234, στ. 5, Τασῶδε.] Ἀποκατίθησα τὴν προτέραν γραφάν,

ΑΤ, Τόσω δὴ.—Στ. 13, Ἀναχομένων.] Προσπαύεσε, Διωρύγων, ἢ δῆλον ἐκ τῶν ἐξῆς (σελ. 239).—Στ. 16, Ὀρων.] ΗΔ, ΑΤ, Ὀρων.—Στ. 17, Κυρία ψυχομένη (γρ. ψυχομένη).] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Κυρία ψυχομένη, καθάπερ ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι κατὰ δοτικὴν γραφομένου, Κυρία ψυχομένη. Καὶ τοῦ μὲν Κυρία ἢ εἰς τὸ Κυρία τροπὴ τοῦ Σουλάνδρου ἐστίν, ὅς καὶ ἀντὶ τοῦ ψυχομένη, δῆλός ἐστι βουλόμενος γράψεν, ἢ ὡς ὤστο ὁ Κασωδών, Τεταμένη, ἢ μᾶλλον Ἐκπεπταμένη, ἢ Ἐκπεπτυγμένη. Ὁ δ' ἀρχαῖος μεταφραστὴς ἐμήνευσε *maui expansæ*, ὡσπερ ἂν εἰ ἐγγράπτο, Χειρὶ ἀνεπτυγμένη, ἢ ἀναπεπταμένη.

ΣΕΛΙΔ. 235, στ. 14, Ὑπομνήματα τῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπομνήματα τὰ τῆς.—Στ. 15, Δείκνυται.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Δείκνυνται.

ΣΕΛΙΔ. 236, στ. 1, Θρασυάλκου.] Οὐ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 36) ἐμνημόνευσε.—Στ. 4, Ἄψ δ' εἰς.] Ἐκ τῆς Ὀδυσειας, δ', 581.—Στ. 8, Τά γε ἄλλα.] ΗΔ, ΑΤ, Τά τε ἄλλα.—Ταῦτά ἐστι.] ΗΔ, ΑΤ, Ταῦτά ἐστι.—Στ. 11, Ὑπεβαλόμενος.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπεβαλλόμενος.—Στ. 25, Δυάσεις.] Ὡν καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 169) ἐμνήσθη, καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 350) μνημονεύσει. Τῆς Ἀράβων ἔοικεν εἶναι φωνῆς τοῦνομα· Ὅθ' ἂν γὰρ καὶ νῦν καλοῦσιν οἱ Τοῦρκοι τὰς πεδιάδας, οὗς κοινότερον Κάμπους ὀνομάζομεν.—Στ. 29, Ἰπ' αὐτῆ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπ' αὐτῆ.

ΣΕΛΙΔ. 237, στ. 1, Δίγομεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλέγομεν.—Στ. 13, Τὸ μὲν ἔωον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ μὲν οὖν ἔωον.—Στ. 15, Ἄκρα Λοχιάς.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐξῆς, σελ. 241, γραφῇ), ΑΤ, Ἄκρολοχιάς—Ἀμφίρομον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀρτίρομον.—Στ. 22, Ὡς φησιν ἢ ἐπιγραφῇ.] Ἦν ἀπεχώρισσα τοῦ κειμένου, ὡς οὐκ ὑπ' αὐτοῦ Στράβωνος, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἀντιγραφίου, ἢ τοῦ κεκτημένου τὸ ἀντίγραφον προσεδείσαν. Οὕτω δὲ εὐρηταὶ καὶ ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ, ὡς ἄλλοτριᾷ Στράβωνος, ἔξω τοῦ κειμένου προσγεγραμμένη.

ΣΕΛΙΔ. 238, στ. 4, Τοῦ Φάρου.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέρην γραφὴν, ΑΤ, Τῆς Φάρου.—Στ. 30, Λευκῆ γῆ.] Ἐκ ΔΓ προσέληφα τὴν δευτέραν λέξιν.

ΣΕΛΙΔ. 239, στ. 1, Ἐπιόντος.] Ἰσ.γρ. Ἐπιέγοντος· Ἴσως δὲ καὶ Ἀπιόντος, ἢ Ἀπόντος. Ἀλέξανδρος γὰρ, μετὰ τὸ ἐπιστῆσαι τινὰς τῶν φίλων ἐπὶ κατασκευὴν τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀπῆρε, κατὰ μὲν τὸν Σικελιώτην Διόδωρον (ε', 52), εἰς Συρίον, κατὰ δὲ τὸν Ἀρρίκων

(γ', 1-3), εἰς Ἀμμωνος.—Στ. 6, Τὸ μὲν... τὸ δ' ἀπό.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ μὲν... τὸ δ' ἀπό.—Στ. 11, Ταύτη δὲ καὶ τὰ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταύτη τὰ.—Στ. 26, Ποιῆσον.] Ἀποκατέγρασα τὴν προτίραν γραφὴν, ΑΤ, Ποιῆσαν.

ΣΕΛΙΔ. 240, στ. 7, Μὲν οὖν ὁδοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μὲν ὁδοῖς.—Ἰππελάταις καὶ ἄρματῆλάταις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰππηλάταις καὶ ἄρματῆλάταις.—Στ. 9, Ἄλλας.] Τυπογράφων ἀδελφία οὕτω γέγραπται, ΑΤ, Ἀλλήλας.—Στ. 10, Τεμῖνη τε κοινά.] ΗΔ, ΑΤ, Τεμῖνη, τὰ τε κοινά.—Στ. 15, Ἐξ ἐτέρων.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεύς, ρ', 266. Ἐχρίσατο δὲ (Μέρ. Α, σελ. 315) καὶ ἐν τῇ τῆς Ρώμης περιγραφῇ, καθ' ἕτερον μῦθος οὖν.—Στ. 26, Ἐκτρέπομενον.] Ἰσ.γρ. Ἐκτραπόμενον.—Στ. 27, Διαρραγίς ὑπὸ τῶν Στρατιωτῶν.] Ὁ Περδίκκας ὑπὸ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν. Ἰδ. Διόδωρ. Σικελ. εἰ, 36.

ΣΕΛΙΔ. 241, στ. 1, Ἀπέθανε περιπαρῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπέθανεν ἐμπεριπαρῖς.—Στ. 2, Σὺν Αἴτω δὲ καὶ οἱ Βασιλεῖς.] Οὕτω μὲν ἔχοντες τοῦ χωρίου, ἀντρέχεται ἡ ἀντωνυμία οὐδενὶ σὺν καὶ εἰς τὸν ἀπολωλότα Περδίκκας περιαιρουμένου δὲ τοῦ δευτέρου συνδέσμου, εἰς τὸν Πτολεμαῖον, ὅπερ οὐ συνάδει τοῖς ὑφ' ἐτέρων (Διόδωρ. Σικελιώτ. εἰ, 39) ἱστορημένοις. Ἰσ.γρ. Οἱ σὺν αὐτῷ δὲ βασιλεῖς, τουτέστι, ἀπῆραν εἰς Μακεδονίαν οἱ σὺν τῷ Περδίκκᾳ ὄντες βασιλεῖς, Ἀιδοαῖς τε (ὁ Φιλίππου παῖς καὶ ἀδελφὸς Ἀλεξάνδρου), καὶ τὰ παιδικὰ τὰ Ἀλεξάνδρου, κ. τ. λ.—Στ. 4, Ἀπῆραν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπῆρην.—Στ. 16, Ὀρυκτός.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς ἀνωτέρω, σελ. 238, λεγ-θῆσι), ΑΤ, Κρυπτός.

ΣΕΛΙΔ. 242, στ. 1, Ἀποστάσεις.] Ἐπιθετὰ τὰ σημειωθέντα εἰς τὸν Ἡρακλειδῆν τὸν Πεντακτὸν (Πρόδρ. Ἑλλήν. Βιβλιοθήκ. σελ. 361).—Στ. 15, Στοάς ἐν μέσῳ δὲ τὸ τε δεκάσηριον.] ΗΔ, ΑΤ, Στοάς ἐν μέσῳ τὸ δὲ (ΔΓ, τὸ τε) δεκάσηριον.—Στ. 21, Αἰ παρακείμενοι ἄλλαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αἰ παρακείμεναι αἰ ἄλλαι.

ΣΕΛΙΔ. 243, στ. 17, Χορκύλην.] Ἀμείνων ἔως ἢ ἐν ταῖς Χρησμοθεύαις (Μέρ. Γ, σελ. 454) γραφῆ, Χοραυλεῖν.—Καὶ ἐπ' αὐτῷ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἐπ' αὐτῷ τε.—Στ. 23, Κυβισάκτην.] Παρὰ τὸ Σάπτεν τὰ κύβια ἐξηγουῦνται τεύχεμα, καὶ συνώνυμον εἶναι τῷ Ταριχέμπορος βούλεται οἱ κρητικαί. Περὶ δὲ τῶν κυβίων, ἐπιθετὸν τὸν Ξενοκράτους Πίνακα (λεξ. Κύβιον).—Στ. 25, Ἀπετραγγάλισεν.] Ἀπίπνησεν. Ἐπιθετὰ τὰ περὶ τῆς λέξεως σημειωθέντα μοι εἰς τὸν Πλούταρχον (Μέρ. Ε, σελ. 354).

ΣΕΛΙΔ. 244, στ. 2, Ἀρχέλαος.] Οὐ καὶ ἐν τοῖς πρότερον (Μέρ. Β, σελ. 401) ἐμνημόνευσε.—Στ. 16, Πρεσβυτάτην δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρεσβυτάτην τε.—Στ. 17, Τῶν παιδῶν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 20, Παλαιοφρασαίου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παλαιοφρασαίου.

ΣΕΛΙΔ. 245, στ. 7, ἰδιολόγος.] ΗΔ, ΑΤ, Ἴδιος λόγος. ΔΓ, Κύριος λόγος. Ἔστι δὲ ἰδιολόγος (οὕτω καταχωρισθὲν ἐν τοῖς Λεξικοῖς ὄνομα) ὁ Λογιστὴς τῶν ἰδιαζόντων τῷ Καίσαρι πραγμάτων, ἀντιμισθολογῶν πρὸς τὸν τῶν δημοσίων ἐπιμελούμενον.—Στ. 17, Κατὰ πόλιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ πόλεις.—Στ. 20, Ἦσαν μὲν οὖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἦσαν δ' οὖν.

ΣΕΛΙΔ. 246, στ. 3, Καὶ γὰρ, εἰ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ γὰρ οἱ.—Στ. 11, Αἴγυπτόνδ'.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, δ', 483.—Στ. 14, Ἰπποκρατίγους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιστρατήγους.

ΣΕΛΙΔ. 247, στ. 16, Παρακτόνιον.] Ἐκ ΔΓ (ἐνθάδε τε καὶ ἐν τοῖς ἔξῃς), ΑΤ, Παρακτόνιον. Ἔστι δὲ τὸ νῦν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλούμενον Βαρετοῦν (Baretoun).

ΣΕΛΙΔ. 248, στ. 12, Κωμάζοντας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀκμάζοντας.—Στ. 19, Διαρκῆσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Διαχειῖσθαι. Ἔστι δὲ γράφειν καὶ Κεῖσθαι. Ὁ δ' ἀρχαῖος μεταφραστὴς διὰ τοῦ perduret (διαρκεῖν) ἠρμήνευσε τὴν λέξιν. Τὰ ἀρχαῖα Γλωσσάρια, « Διαρκῆς, durable » καὶ « Διαρκῶ perstino (γρ. persto, ἢ γοῦν pertinere) ».—Στ. 22, Ἰσοῦψεις... δεκάποδες.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰσοῦψεις... δέκα πόδες.

ΣΕΛΙΔ. 249, στ. 2, Σκιαζόμενοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συσκικαζόμενοι.—Στ. 14, Αὐτοῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Ὀντως. Αἰ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Οὕτως.—Στ. 21, Καπυρίζειν.] Συνώνυμον τοῦ τρυφᾶν, καθάπερ καὶ οἱ ἀνωτέρω (σελ. 43) Καπυρισαὶ τοῖς τρυφηταῖς.

ΣΕΛΙΔ. 250, στ. 12, Ἐσθλά.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, δ', 228.—Στ. 18, Ἐτέρους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐτέρων.—Στ. 19, Ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα ΛΟΓΙΩΝ.] ΔΓ, Ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα ἈΡΕΤΟΛΟΓΙΩΝ... : ἈΡΕΤΟΛΟΓΙΩΝ... : ΤΕΡΑΤΟΛΟΓΙΩΝ. Ἀσαφὲς τὸ χωρίον. Τὸ Λογίων εἰ Λατίνοι μεταφρασαὶ ἠρμήνευσαν (εὐδιετέρας) χρησμοῶν παραπλησία δ' ἐστὶ καὶ ἡ ἐρμηνεία τοῦ Ἰταλοῦ μεταφραστοῦ Alcuni scrivono le cure che vi si fanno, e altri le virtù degli oracoli. Ἴσως μὲντοι τὸ μὲν Λογίων ἀρσενικῶς ἐκδεκτικόν, τὴν δὲ γραφήν εὕτω μεταμοστέον, Ἀρρώστιας, τῶν ἐνταῦθα λογίων, ἐν ἧ ὁ, τε νοῦς καὶ ἡ συνάρτησις, Τινὲς τῶν ἐνταῦθα (ἐν

Αλεξανδρείᾳ) λογίων ἀνδρῶν συγγράφουσι τὰς Στρακίαις (τὰς ὑπὸ τοῦ Σαραπίδος Στρακτουογουμένας), ἄλλοι δὲ καὶ τὰς ἀρρώστιας ἐσοροῦσι, καταλείγοντες αὐτῶν τὰ συμπτώματα, τὰς αἰτίας καὶ τὰ λοιπὰ, ἃ τρίτῳ εἰώθεον ἐκτροῦν πάλιν.

ΣΕΛΙΑ. 251, στ. 2, Ἀπὸ τοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπὸ τοῦ.

ΣΕΛΙΑ. 252, στ. 2, Ἐμπορίῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐμπορίῳ.—Στ. 11, Προϊόντι.] ΗΔ, ΑΤ, Προσιόντι.—Στ. 20, Καὶ τῶν ζῶων.] Ἀποκατέγραψα τὴν προτέρην γραφὴν, ΑΤ, Καὶ ζῶων.—Στ. 22, Μίνθητα.] Ἐκ μὴ σωζομένου ποιήματος Πωδάρου μνημονεύει δὲ τοῦ ἔπους καὶ Διελανός καὶ ἑτέροι.

ΣΕΛΙΑ. 253, στ. 3, Οὐ βασιλῆως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ βασιλῆως.—Στ. 11, Διὰ δὲ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διὰ δὲ.

ΣΕΛΙΑ. 254, στ. 8, Ἐλαττόνων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλάττων.—Στ. 18, Οἱ δὲ... παρὰ πολλοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οἱ δὲ... καὶ παρὰ πολλοῖς.

ΣΕΛΙΑ. 255, στ. 10, Τριακοντασάδιον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τριάκοντα σαδίων.—Στ. 12, Τετρακοντασάδιους.] ΗΔ, ΑΤ, Τετρακοντα σαδίους.—Στ. 20, Πρώτην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρῶτον.—Στ. 27, Ταύτας τὰς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοσαύτας.

ΣΕΛΙΑ. 256, στ. 21, Διόρυγες τε.] ΗΔ, ΑΤ, Διόρυγες δέ.—Στ. 24, Θάλατταν.] Ἐκ ΔΓ προσειλκφα τὴν λέξιν.

ΣΕΛΙΑ. 257, στ. 1, Ἀρχεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀρχεῖ.

ΣΕΛΙΑ. 258, στ. 8, Νεῶ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ναῶ.—Στ. 9, Μικρῶ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μικρόν.—Στ. 11, Κατ' ἀπνευούσας.] ΗΔ, ΑΤ, Κατεπνευούσας. Οὐδ' οἱ Λατίνοι μεταφρασαὶ ὀρθῶς, καίπερ σθηρημένως, *ad inclinantes*, Κατ' ἐπνευούσας. Μόνη ἡ τοῦ Ἰταλοῦ μετάφρασις, *con linee che vanno declinando*, μοτυροῖ τῇ ἑμετέρῃ διορθώσει.—Στ. 16, Μεγάλους εἶναι, καὶ πολλοὺς, καὶ πολυσίχους τοὺς σύλους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεγάλων εἶναι, καὶ πολλῶν, καὶ πολυσίχων τῶν σύλων.—Στ. 17, Οὐδὲν ἔχει χάριν, οὐδὲ γραφικόν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφάνει μᾶλλον.] Φιλόσοφος ἡ περὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν θεαμάτων κρίσις τοῦ Στράβωνος, ἧ συνήδουσι καὶ πολλοὶ τῶν νεωτέρων, ἐν δὲ τοῖς καὶ ὁ πολλῶν ἀντάξιτος ἄλλων Οὐολταῖρος. Καλέσας γὰρ εἰκότως ἀνδρουνηπίων παίγνια, *des jeux de grands enfans*, τὰ τῶν Αἰγυπτίων ἔργα, οὕτως περὶναι, κρίτων αὐτῶν τὴν ὑμνουμένην ἐν ταῖς τέχναις σοφίαν. *Quand on m'a voulu faire admirer les restes de ce fameux labyrinthe,*

de ces palais, de ces temples, dont on parle avec tant d'emphase, j'ai levé les épaules de pitié; je n'ai vu que des piliers, sans proportion, qui soutenaient de grandes pierres plates; nul goût d'architecture, nulle beauté; du vaste, il est vrai, mais du grossier; et j'ai remarqué que les Egyptiens n'ont jamais eu rien de beau que de la main des Grecs. Alexandrie seule, bâtie par les Grecs, a fait la gloire véritable de l'Égypte, etc. (*Oeuvres de Voltaire, tom. V, pag. 1256, de l'édit. de Desoer*). — Στ. 24, Μόνον.] Ἰσ.γρ. Μόνον. — Στ. 28, Ἐκεῖ δ' οὖν.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ μόνου ἀντεγράφου,

ΑΤ, Ἐκεῖ οὖν

ΣΕΛΙΔ. 259, στ. 14, Ἐτεῦθεν δέ... τούτου δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐτεῦθεν δὴ... τούτου δὴ. — Στ. 25, Μέχρι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ μέχρι.

ΣΕΛΙΔ. 260, στ. 1, Ἐνθάδε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐνθάδε. — Στ. 17, Ἐν τῷ δρόμῳ καὶ... ἐν τῷ δρόμῳ τούτῳ τούτων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐν τῷ δρόμῳ τούτῳ καὶ... ἐν τῷ δρόμῳ τούτων. — Στ. 25, Ἐφ' ὧν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀφ' ὧν.

ΣΕΛΙΔ. 261, στ. 16, Τῷ αὐτῷ.] Ἰσ.γρ. Ἐν τῷ αὐτῷ. — Μείζονι.] ΔΓ, Μείζων. — Στ. 19, Θυίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θυίας. — Στ. 20, Πόρρωθεν ἀπὸ γὰρ τῶν τῆς Αἰθιοπίας ὄρων, καὶ τῶ κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πόρρωθεν ἀπὸ τῶν τῆς Αἰθιοπίας ὄρων ὅς τῷ. Ἔστι δ' ὁ νοῦς. Πολὺ μείζονος δαπάνης γέγονεν ἡ τρίτη πυραμὶς ὁ γὰρ λίθος, διὰ τὸ ἀπὸ τῶν Αἰθιοπίας ὄρων κομίζεσθαι, καὶ διὰ τὸ σκληρὸς εἶναι καὶ δυσκατέργαστος, πλείων καὶ τὴν δαπάνην ἐποίησε. — Στ. 26, Ροδόπιν.] Ἐκ τῆς παρ' Ἡρόδοτῳ (β', 135) γραφῆς, ΑΤ, Ροδόπην. — Στ. 28, Ἐν ὑπαίθρῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπαίθριος.

ΣΕΛΙΔ. 262, στ. 1, Κορυφήν.] ΔΓ, Κορυφῆς. — Στ. 11, Ἐπετριχεῖ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑποτριχεῖ. — Στ. 14, Πωρίας.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέρην γραφήν, ΑΤ, Πωρίας. — Στ. 19, Ἐν ὄψει.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν ὕψει. — Ὦν πέραν ἐν τῇ.] Ἐκ ΔΓ (συνάδουτος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντεγράφου), ΑΤ, Ὅπερ ἐν τῇ. Ἡ συνάδοσις τοῦ ὄλου χωρίου, καλεῖται τε Τρωϊκὸν ὄρος, ἱκανῶς πετρῶδες, ὅν πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, περὶ τὸ μέταλλον τῶν λίθων, ἐξ ὧν αἱ Πυραμίδες, καὶ ἐν ὄψει ταῖς Πυραμίσιν, τουτέστιν ἀφ' οὐπερ ἐστὶν αὐτάς θιάσασθαι, ὡσπερ καὶ ἀπ' ἐκείνων αὐτό. Τὸ δὲ τῶν Πυραμίδων ὄνομα οὐχ ἑλληνικόν, ὡς ὑπέλαβον οἱ γραμματικοί, ἀλλ' αἰγυπτιακόν, ὑπ' ἄλλων

ἄλλως ἰτυμολογούμενον· περί οὗ ἐπιθετὰ διὰ μακρῶν ἐκτιθεμένη παρὰ τῷ Ἰαβλονσκίῳ (Iablonsk. *Opuscul. tom. I, pag. 219-225*). — Στ. 26, Κόμμι.] Τὸ ἐν τῇ συνήθειᾳ Κομμίδι. Καὶ τοῦτο αἰγυπτιακὸν ὄνομα, σημαίνει ὡς φησὶ ὁ Ἰαβλόνσκιος, Σταλαγμὸν, ἢ Ὀπὸν πιπτεγίτα. Ἔστι δ' ὅπερ οἱ Γάλλοι, *Gomme Arabique*, Ἀραβικὸν κόμμι ὀνομάζουσι. Τὸ δὲ φέρον δένδρον Ἀκακίαν καλοῦσι, καὶ ταύτην διττῶν, τὴν μὲν, Αἰγυπτιακὴν Ἀκακίαν, *Acacie d'Egypte*, ἐν ὃ Διοσκορίδης (α', 155) Ἀκακίαν ἀπλῶς καλεῖ, τὴν δὲ ἐν τῇ Αἰθίῃ πρὸς τῷ ποταμῷ Σενεγάλῳ φυομένην, Ἀκακίαν Σενεγάλιον, *Acacie du Sénégal*.

ΣΕΛΙΔ. 263, στ. 20, Καὶ τὰ δ'.] Ἐκ ΔΓ προσέληρα τὸν σύνθετον. — Στ. 28, Σφαιρομένων περὶ τοῦτο, τὸ μὲν.] Τὸ μὲν ἐξ ΕΔ, τὸ δ' ἐκ ΔΓ, Σφαιρούμενον περὶ τοῦτο· καὶ τὸ μὲν.

ΣΕΛΙΔ. 264, στ. 4, Ποικιλτήριας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποικιλοτέραις. — Στ. 25, Ἐν τῇ γῆ. Κατ' αὐτὴν τε τοσαῦται διαφοραὶ... τῶν ἄλλων. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν τῇ γῆ, κατ' αὐτὴν τε τοσαῦται διαφοραὶ κ. τ. λ. Ἴσως εἴη γράφειν καὶ ζῖζεν ὅλον τὸ χωρίον, α Ἐν τῇ γῆ. Καὶ καθάπερ ἐν αὐτῇ τοσαῦται διαφοραὶ (ἢ μὲν ἢ γὰρ εὐδρυπτος, ἢ δὲ σερριά καὶ πετρώδης, καὶ σιδηρίτις, καὶ οὐτως ἐπὶ τῶν ἄλλων), ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἢ.

ΣΕΛΙΔ. 265, στ. 9, Ἀποδοῦσα... ἔχειν... καὶ αὐτὴ καὶ ἡ διώρυγ.] ἢ τὸ ἀπαρέμφοτον τριπτόν εἰς τὸ ὀριστικόν, ἔχει, ἢ γραπτόν, Ἀποδοῦσαν... ἔχειν... καὶ αὐτὴν καὶ τὴν διώρυγα. — Στ. 16, Ἔστι δὲ τὰ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἔστι δὲ τῷ. ΔΓ, Ἔστι δὲ τό. — Στ. 17, Εἰς τὴν διώρυγα προελθόντι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰς διώρυγα προελθόντι. Ἡ συνάρτησις, Προελθόντι δὲ τὰ κατὰ τὸν πρῶτον εἰσπλυν τὸν εἰς τὴν διώρυγα, ἔστι ἐπίπεδόν τι κ. τ. λ. — Στ. 19, Βασιλείων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Βασιλείων. — Στ. 22, Μακροῦ... ἔχοντος.] ΗΔ, Μακροῦ... ἔχοντες.

ΣΕΛΙΔ. 266, στ. 8, Ἐπεχούσης.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς μεταφρασταῖς), ΑΤ, Ἀπεχούσης. — Στ. 9, Ἰσμάνης.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς ἔξισ, σελ. 268, γραφῇ), ΑΤ, ἰμάνδης. Ἰπὸ δὲ τοῦ τῶν Χρησμομαθειῶν συγγραφέως (Μέρο. Γ, σελ. 455) ὀνομάζεται Μαίνδης. — Στ. 11, Πάντας ἀρισίνδην.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πάντας ἀρισον δ' ἦν. — Στ. 12, Ἱερίων καὶ ἱροειῶν.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφρασῇ, *Sacris viris et mulieribus*), ΑΤ, Ἱερῶν καὶ ἱερείων. — Καὶ Σιροδοσίας.] Ἡ περιαιρητικὸν τοῦ χωρίου ἄς ἀστρίσκει

διίληρα δύο ταύτας λέξεις, ἡ γραπτίον, καὶ θεοδικίας.—Στ. 19, Σούχος.] Γραπτίον εἶναι Σούχος (αἰγυπτιακώτερον δηλονότι), διακρίνονται τινες. Τὸ δὲ τοῦ ὀνόματος ἔτυμον ἀγνοῖν φησὶν ὁ Ἰαβλόνσκυς (Iablonsk., *Opuscul. tom. I, pag. 326*). Ἐπεροὶ δὲ κολυμβητὴν ἐξηγίσαντο, καὶ ἄλλοι ἄλλως. Ἔοικε δ' οὖν, εἴδός τι κροκοδείλου σημαίνειν ἐξαιρίτον, καὶ οὐχ ἀπλῶς τοὺς κροκοδείλους, οὓς Χάμψας καλεῖσθαι παρ' Αἰγυπτίους φησὶν Ἡρόδοτος (β', 69), προστιθεὶς, ὅτι καὶ Ἴωνες ἦσαν οἱ μετονομάσαντες κροκοδείλους, εἰκάζοντες αὐτῶν τὸ εἶδος τοῖς παρὰ σφίσι κροκοδαίλοις, τουτέστι ταῖς Σαύραις, ἃς νῦν, Σχμιαμείδια καλοῦμεν.—Στ. 26, Κτηράσει.] Ἰποπτος εἶδοξε τῷ Κασωδῶνι ἡ λέξις, ἣν ἀμαθῶς πάνυ ὁ τὰς Χρησθαδίας (Μίθ. Γ, σελ. 455) συντεταχῶς διὰ τοῦ κατέπειν ἐξηγίσαντο. Ἔστι γὰρ μᾶλλον, Κατέχεε, ἐπειδὴ ἀναφίρεται εἰς τὸν ἰορία, καὶ οὐκ εἰς τὸν κροκοδείλον. Δηλοῖ δὲ καὶ ἡ σημειωθεῖσα παρὰ τῷ Ἰαβλόνσκῳ (σελ. 325) ΔΓ, Ἐνέχεε· ἧτις ἐξήγησις μᾶλλον ἢ διάφορος γραφὴ εἰς τοῦ Κατήρασειν.

ΣΕΛΙΑ. 267, στ. 10, Ἐν αὐτῷ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληρα τὴν πρόθεσιν.

ΣΕΛΙΑ. 268, στ. 1, Λάτον δὲ τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λάτον δὲ τόν.—Λύκον δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λύκον τε.—Στ. 19, Κατὰ καμφθισῶν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ (συνδίτου) Κατακαμφθισῶν.—Στ. 26, Ἰσμάνδης.] Οὐ καὶ ἀνωτίρω (σελ. 266) ἐμνημόνευσε. Παρὰ δὲ τῷ Στελιώτῃ Διοδώρῳ (α', 47) καλεῖται Ὀσυμανδύας. Κεὶ φησὶν οὐ τὸν Μέμνονα, ἀλλὰ τὸν τοῦ Μέμνονος κολοσσόν, τὸν ψεφούντα, περὶ οὗ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 272) ὁ Στράβων, Ἰσμάνδην κεκλήσθαι. Ὀσυμανδὲ γὰρ λέγεται τῇ Αἰγυπτίων γλώσσῃ ὁ φωνήεις, ἡ ἔμφωνος.

ΣΕΛΙΑ. 269, στ. 14, Διοσημῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Διοσημῶν.—Στ. 18, Δέ τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δ' ὅ, τι.—Στ. 19, Ἀνελθεῖν ἐπί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀνελθεῖν τε ἐπί.—Στ. 21, Ἐμπισόντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιπεσόντων.—Στ. 22, Ἀπὸ τοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰπο τοῦ.—Στ. 25, Γὰρ δὴ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γὰρ δέ.

ΣΕΛΙΑ. 270, στ. 3, Ἡ, καί.] Ἐκ τῆς ἰλιάδος, α', 528.—Στ. 4, Ἰποκριναμίνου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰποκρινομένου.—Στ. 10, Κομισαίν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κομισθέντες.—Στ. 24, Ἀνθρωπίω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀνθροπίνω.

ΣΕΛΙΑ. 271, στ. 5, Ὡς τοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡς καὶ τοῖς.—Στ. 12, Ἐστὶν ἰσθμός.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐστὶν ὁ ἰσθμός.—Στ. 25, Τὸ ναύσαθμον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν ναύσαθμον.—Στ. 28, Καί

καθάπερ.] Αποκατέγραψα τὴν προτίραν γραφὴν, ΑΓ (ἀτυνδίου), Καθάπερ.

ΣΕΛΙΑ. 272, στ. 5, Τῶν Ἀράβων ὀρυκτίντων βαθεῖς τενας ὑπονόμους, καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν.] Ἐκ ΔΓ ἡ τάξις, ΑΓ, καὶ ἄλλων λιθῶν πολυτελῶν, τῶν Ἀράβων ὀρυκτίντων βαθεῖς τενας ὑπονόμους.—Στ. 9 καὶ 12, Αἰθ' ἐκτόκφυλοι κ. τ. λ. Οὐδ' ὅσα θείδας κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς ἰλιχθός, ι, 381-384, ὅθεν διώφθωκα καὶ τὴν γραφὴν.—Στ. 15, Δ' ἔχνη δεικνύται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Δεικνύται δ' ἔχνη.—Στ. 18, Μῆρος μὲν τε... μέρος δέ τε.] ΗΔ, ΑΓ, Μῆρος δέ τε... μέρος δ' ἐστὶ.

ΣΕΛΙΑ. 273, στ. 22, Ἄνδρα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἄνδρας.

ΣΕΛΙΑ. 274, στ. 14, Εἰδοῖεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Εἰδοῖεν.—Στ. 15, Καὶ μίτρον.] ΗΔ, ΑΓ, Καὶ τῶν ἡμερῶν.—Στ. 21, Τροπὰς δῶτι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Τροπὰς, καὶ δῶτι.

ΣΕΛΙΑ. 275, στ. 18, Κάκιδεν... καὶ πρότερον.] Οἱ νοῦς, Καὶ ἐκείθεν κομισθῆναι κατ' ἀρχάς, καὶ διατελεῖν κομιζόμενον, ἐπειδὴν ἐκλίπη.

ΣΕΛΙΑ. 276, στ. 8, Ἄγεννοῦς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἄγενοῦς.—Στ. 13, Ἰρὸς τῷ ἄλλῳ.] Ἐκ ΔΓ προσεὶληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 14, Οὐ πολὺ κρείττενα.] Ἡ περιαιρεσίον τὴν ἀρχισιν, ἡ, ὡς εἰδοῖται τισι τῶν κριτικῶν, γραπτίον, Οὐ πολὺ χεῖρονα.

ΣΕΛΙΑ. 277, στ. 14, Παρισκευασμένοι.] ΔΓ, Παρισκευασμένον (πρὸς τὸ χώραν).—Στ. 21, Οὐτ' αὐτοὶ γὰρ εἰσιν Αἰγύπτιοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Οὕτε γὰρ εἰσιν οὐτ' αὐτοὶ οἱ Αἰγύπτιοι.

ΣΕΛΙΑ. 278, στ. 6, Ἐπεὶ δὲ δέ.] Γράφει, Ἐπειδὴ δέ, καθάπερ σησημῶνται ἐν τοῖς τυπογραφικοῖς ἀμαρτήμασι.—Στ. 8, Ἐπῆλθον.] ΗΔ, ΑΓ, Ἐπελθόντες.—Στ. 11, Ἀφνίδιον.] ΔΓ, Αἰφνίδιον.—Στ. 14, Ψέλχην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ψέλχην.—Στ. 28, Τὸν ἑτερον τῶν.] Ἐκ ΔΓ προσεὶληφα τὸ δεύτερον ἄρθρον.—Τούτους τε δῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Τούτους δὲ δῆ.

ΣΕΛΙΑ. 279, στ. 2 καὶ 5, Ψέλχην... Ψέλχιος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ψέλχην... Ψέλχης.—Στ. 9, Αὐτή.] Ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντεγράφου, ΑΓ, Αὐτη.—Στ. 18, Τοὺς δὲ καί.] Ἐκ ΔΓ προσεὶληφα τὸν δεύτερον σύνδεσμον.—Στ. 22, Ἐκέλευσεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Δ' ἐκέλευσεν.—Στ. 27, Καὶ τοὺς φόρους, οὓς ἐπίσησι.] Ἐντεῦθεν ὄχλον, ὅτε καὶ τῆς ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 269, στ. 20)

γραφῆς,

γραφῆς, Ἐπισήσαντες φόβον, προαιρετίον ἦν ἐξ ἐτέρων ἀντεγράφων ἐσημειωσάμεν (σελ. 80) γραφήν, Ἐπιστήσαντες φόρον.

ΣΕΛΙΔ. 280, στ. 8, Τραχεῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Τραχεῖς.—Μάχιμοι. Τάχα.] Μεταξὺ τῶν δύο τούτων λέξεων φέρουσιν αἱ ἐκδόσεις τρεῖς ἐτίρας ταύτας, ΟΙΚΟΥΝΤΕΣ μικροὶ ὄντες, λειπούσας ἐν πολλοῖς τῶν ἀντεγράφων καὶ νόθους εἶναι κριθείσας. Ἴσως μὲντοι ἐγγεγραπτο πάλαι, Μάχιμοι, ΚΑΪΤΟΙ μικροὶ ὄντες. Τάχα.—Στ. 12, Ποτὸν αὐτοῖς ἐστίν.] ΗΔ, ΑΓ, Ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς. ΔΓ, Ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς ἐστίν.—Στ. 13, Ἀντὶ δὲ ἐλαίου, βούτυρον.] ΗΔ, ΑΓ, Ἐστὶ δὲ ἐλαίον καὶ βούτυρον. ΔΓ, Ἐλαίον δὲ βούτυρον. Παραπλησίως ἀνωτέρω (σελ. 224) τὴν Ἀράβων χώραν τῶν, βούτυρον ἀντ' ἐλαίου, παρίχιν εἶσηκε, καὶ ἀλλοχου (Μίρ. Α, σελ. 202), περὶ τῶν ὀρειῶν ἰβήρων, ὅτι Ἀντ' ἐλαίου βουτύρω χρῶνται.—Στ. 19, Μερὸν, πόλις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Μερὸν πόλις.

ΣΕΛΙΔ. 281, στ. 9, Τοίχων ἐκ πλίνθων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Τοίχων ἢ πλίνθων.—Στ. 25, Οἱ καί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἡ καί.

ΣΕΛΙΔ. 282, στ. 2, Ἀπάντων σωτήρας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἀπάντων μὲν σωτήρας.—Στ. 10, Κεραμῖαις.] Ἰσ.γρ. Κεραμῖαις.

ΣΕΛΙΔ. 283, στ. 7, Κεσρεὺς ὀσρακίων, ΔΙΛΥΧΝΟΣ, φύσα, βους, κοχλῖαι κ. τ. λ.] ΔΓ, ΔΙΛΙΧΝΟΣ. Τὸ Ὄσρακίων οὐκ ἐστὶν ὀνομαστικὴ ὀσρακίου ὀνόματος (ἴδ. τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκδοσιν τοῦ Στεφανίου Θησαυροῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, vol. I, pag. CCCXXI), ἀλλὰ γενικὴ πληθυντικὴ οὐδετέρου ὀνόματος τοῦ, Ὄστράκιον, ὅπερ ἴσον δύνασθαι τῷ Ὄστρακόδερμον ἐσημειωσάμεθα ἀνωτέρω (σελ. 63) καὶ μαρτυρεῖ τούτῳ καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς ex testaceis ἐρμηνεύσας. Τὸ δὲ τοὺς σοφοὺς ἐκδότας ἀπατήσαν ἐστίν, οἶμαι, ἢ σύγχυσις τοῦ χωρίου· ὡν γὰρ ὁ Στράβων βούλεται καταλίγειν ὀσρακίων οἱ κοχλῖαι μόνοι ἀληθῶς ἂν ὀσράκια λέγοιντο· τῶν λοιπῶν δὲ ἢ μὲν φύσα καὶ ὁ βους ὁμολογουμένως τοῦ τῶν κυρίως λεγομένων ἰχθύων γένους εἰσὶ, καὶ οὐ τῶν ὀσρακίων τοῦ αὐτοῦ δὲ γένους ἂν εἴη καὶ ὁ ὑφ' οὐδενὸς ἐτέρου μνημονευόμενος Δίλυχνος, εἰ τρίποιτο εἰς τὸ Δύχνος, ἢ Δίχνος, περὶ οὗ ἐπιθετὰ σημειωθέντα μοι εἰς τὸν Ξενοκράτην (σελ. 69). Ἐστὶν οὖν ἐπανορθοῦσθαι τὸ προκείμενον χωρίον τῇ μετατοπίσει τοῦ τὴν ἀπορίαν παρεχομένου ὀνόματος, γράφοντας οὕτως· α Κεσρεὺς, λύχνος [

» λίχνος], φύσα, βούς· ὄσρακιων δὲ, κοχλίας κ. τ. λ. »—Στ. 12, ὡς καὶ Νικάνδρος.] Ἐν τοῖς Θεριακοῖς (168),

Τῆς ἔτοι μῆκος μὲν, ὃ κύντατον ἔσται αἶψ,
Ὀργυτῆ μετροπτόν.

—Στ. 13, Ἰραξ ὁ Αἰγύπτιος.] Ἀχαμποῦα (Achbobba) τοῦτον φασὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν νῦν Αἰγυπτίων.—Στ. 14, Ὁ αἰλευρος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ αἰλευρος.—Στ. 26, Στίαρ.] ΔΓ (ἑλληνικωτέρα) Σταῖς. Ἐπιθετὰ σημειώδεντα μοι εἰς τὸν Ἡλιόδωρον (Μέρ. Β, σελ. 218).—Στ. 27, Κάκις.] Τοὺς αὐτοὺς ὑποπτεύουσι τινες εἶναι καὶ τοὺς παρ' Ἡριδότη (β', 77) Κυλλήσεις καλουμένους ἄρτους ἐξ ὀλυβῶν ἐστυασμένους. Ἴσως μὲντοι οὐχ ἕτεροί εἰσι τῶν παρὰ τῷ Θιορράσῳ (Περὶ φυτ. β', 8) ἄρτων, οὗς ἐκεῖνος ἐκ τινος φοινίκων γένους φασὶ γίνεσθαι· « Ἄλλο δὲ τι γένος [φοινίκων] ἐστίν, ὃ φασὶ » γένεσθαι (γρ. γίνεσθαι) πλείους περὶ τὴν Αἰθιοπία, ὃ καλοῦσι » Κύκας... ποιῶσι δὲ καὶ ἄρτους ἐξ αὐτῶν »· ἔνθα οἱ κριτικοὶ διατάσσονται γραπτὸν εἶναι Κοίκας, ἢ γοῦν Κοίκας. Ἴσως οὖν καὶ ὁ Στράβων ἔγραψε Κοίκες, ἐτέρως κλίνας τοῦνομα.—Στ. 28, Κίκι.] Ὁ τοῖς Ἕλλησι Κρότων καλούμενος, τοῖς δὲ νεωτέροις φυτολόγοις ricin, καὶ palma Christi. Τὸ δ' ὄνομα τῆς Αἰγυπτίων ἐστὶ φωνῆς, ταῦτό σημαῖνον καὶ τὸ τοῖς Ἑβραίοις קיקיאון καλούμενον· ἔπει οἱ Ἑβδομήκοντα (ἰων. δ', 7-11) Κολοκύνθη οὐκ ὀρθῶς ἠρμήνευσαν.

ΣΕΛΙΔ. 284, στ. 1, Ἐλαῖον κ. τ. λ.] Παρ' ἡμῶν δὲ νῦν τῷ ἐλαίῳ τοῦ κρότωνος ἐπὶ τῶν παιδῶν χρῶνται εἰς κωλικῶν τινῶν ὀδυνῶν θραπείαν. Ποιῖ δὲ καὶ εἰς τὴν ἐν τοῖς νεπίοις γνωστέραν ἐλαμίδα, τὴν καλουμένην πλατεῖαν.—Στ. 3, Κόκινα.] Κοίκινα, γράφειν δεῖν ὑπέλαβεν ὁ Κασσιδῶν, ὁρμηθεὶς ἐξ Ἡσυχίου (λέξ. Κόκις ἢ Κοῖκις). Ὁ δὲ Σαλμάσιος (Plin. Exercit., pag. 574) πιθανώτερον, Κούκινα, παρὰ τὸ παρὰ τῷ Θιορράσῳ (Περὶ φυτ. δ', 2) Κούκι, φυτὸν αἰγύπτιον οὕτω καλούμενον.—Στ. 5, Ζύθος.] Καὶ τοῦτο τῆς Αἰγυπτίων φωνῆς.—Στ. 21, Ἀθρόων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀθρόον.

ΣΕΛΙΔ. 285, στ. 19, Ὀρθῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀρθῆν.—Στ. 22, Κατὰ τήν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατ' αὐτὴν τήν.—Στ. 25, Μίγισον πλάτες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μίγισον ἄν πλατος.—Στ. 30, Τοῦτ' οὖν αὐτό.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ γοῦν αὐτό.

ΣΕΛΙΔ. 286, στ. 15, Δίγχα... Δίξον.] Ἐρεῖ περὶ τούτων αὐθις μετ' ἐλίχα (σελ. 291).

ΣΕΛΙΑ. 287, στ. 2, Ὀφέλα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀφρύα. Ἔστι δὲ ὁ Ὀφέλας, ἢ μᾶλλον Ὀφέλλας (καθὰ φέρουσι τὰ τοῦ Κασσιανῶνος ἀντίγραφα) κύριον ὄνομα. Ὁ αὐτὸς ἴσως καὶ ὁ τοῦ Κυρηναίου τὴν ἐλευθερίαν ἀφελόμενος (Διοδώρ. Σικελιώτ. κή, 21, καὶ κ', 40), ὃν ὁ Πλούταρχος (Δημητρ. § 14) Ὀφίλταν ὀνομάζει.—Στ. 6, Πηροῦν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πληροῦν.—Στ. 10, Ἐν ΜΕΝ δὴ τε τῶν... τοῦτο.] ΔΓ, ΔΕ. Ἴσως ἐγγράφητο, Ἐν τε δὴ τῶν... τοῦτο.—Στ. 25, Βραγχια.] Ἐν ταῖς Χρησομαθείαις (Μίρ. Γ, σελ. 460) γράφεται Βρόγχια.

ΣΕΛΙΑ. 288, στ. 1, Προσποδιδούσα.] ΗΔ, ΑΤ, Πως ἀποδιδούσα.—Στ. 2, Πᾶσα καί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πᾶσα δὲ καί.— Λάχανον ἄρον.] ΗΔ, ΑΤ, Λάχανον νερόν. Τὸ ἰμὸν ἀντίγραφον, Λάχαν ὃν νερόν.— Δρακόντιον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δρακόντειον. Καὶ περὶ μὲν τοῦ Δρακοντίου λέγει ὁ Διοσκορίδης (β', 196) « Λαχανοῦ χανύεται δὲ ἡ ρίζα καὶ πρὸς τὴν ἐν ὑγίᾳ χρῆσιν, ἐφθῆ τε καὶ ὠμὴ ἐσθιομένη. Οἱ δὲ ἐν ταῖς Γυμνήτισι νήσοις, καλουμέναις δὲ Καλλορίσιν (γρ. Βαλαορίσιν), ἐφθῆν τὴν ρίζαν μεγνύντες μίλιτε πολλῶ, ἐν τοῖς συνδιίπνοις ἀντὶ πλακούντων πρακτιδίᾳσι.» Περὶ δὲ τοῦ Ἄρου (β', 197), « Ἄρον, τὸ καλούμενον παρὰ Σύροις Λούφα, φύλλα ἀνίστην ὅμοια τοῖς τοῦ Δρακοντίου... ρίζα λευκὴ πρὸς τὴν τοῦ Δρακοντίου, ἥτις καὶ ἐσθίζεται ἐψομένη, ἥττον οὔσα δριμύτια.» Ταριχίσταται δὲ τὰ φύλλα εἰς βροῶσιν, καὶ ξηρανθέντα ἐψόμενα ἐσθίζεται.» Εἴη δ' ἂν τὸ μὲν Ἄρον τοῦτο τὸ ὑπὸ τοῦ Λεοναίου καλούμενον *Agum esculentum* (Ἄρον βρώσιμον), Γαλλισί *Gouet esculent*. Τὸ δὲ Δρακόντειον οὕτως ἐμφερὲς ἐστὶ τῷ Ἄρῳ, ὥστε καὶ τὸ αὐτὸ ὑπειληφθῆαι ἐκείνῳ ὑπὸ τῶν. Ἴσως, φασίν, ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Λεοναίου καλούμενον *Agum Dracunculus*.—Στ. 3, Σταφυλίον.] Ταῦτα ὁ Ἀθήναιος (σιλ. 371) περὶ τοῦ Σταφυλίον « Τὸν δὲ Σταφυλίον Διοκλῆς, ἐν πρώτῳ Ἰγμινῶν, Ἄσαφυλίον καλεῖ. Τὸ δὲ Καρωτὸν καλούμενον (μέγας δ' ἐστὶ καὶ εὐκυξὴς σαφυλίος) εὐχλωτέρον ἐστὶ τοῦ σαφυλίον κ. τ. λ.» Ἡ τοίνυν αὐτὸ τὸ Καρωτὸν (Γαλλ. Carotte) ἐστὶν ὁ παρὰ τῷ Στράβωνι Σταφυλίος, ὃπερ ὁ Θεόφραστος Δαυκόν, καθάπερ ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια Δαυκίον, ὀνομάζει, ἢ τι τούτῳ παραπλήσιον, τὸ καλούμενον ἴσως τοῖς Γάλλοις, *Rapais*. Σημειῶσαι δὲ, ὅτι καὶ Δαυκίον αὐτὸ διὰ τοῦ Λ καλοῦσιν ἐνιαχοῦ οἱ ἡμέτεροι, κατὰ διάλεκτον, καθάπερ καὶ Δάφνην ἐκάλουν τὴν Δάφνην οἱ ἐν Πέργῃ Ἕλληνας, ὡς φησὶν Ἡσύχιος.— Ἴππομαράθου.] Ἔστι ἴσως τὸ ἐν τῇ συνθεσίᾳ ἀγριομάραθου.— Σκολύμων.] Ὁ Σκόλυμος

(Γαλλ. Cardon) καλεῖται νῦν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, ἐν μὲν τῇ Κρήτῃ Ἀσκόλυμβρος, ἐν δὲ τῇ Δήμῳ Σχομβρόβολος, ὡς φησιν ὁ κατὰ τοὺς τόπους γεόμενος Βελόνιος (Belon, *Observat. de plusieurs singularités*, etc. pag. 45 et 59).—Δωδεκαπήχης.] Ἐκ τοῦ ἱμοῦ ἀντιγράφου μόνου, ΑΤ (διαλελυμένου) Δώδεκα πήχεις.—Στ. 7, Γαλάς.] ΗΔ, ΑΤ, Γάλας. Γαλή δὲ ἐστὶν ἢ ἐν τῇ συνήθειά Γαλίτσα, ἢ Νυφίτσα.—Στ. 15, Μασόν· γελᾶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μασόν και γελᾶν.—Στ. 14, Τὼς δὲ κελύτας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ κηλήτας. Κελεύται δ' εἰσὶν οἱ κήλην ἔχοντες, οὓς ἡ συνήθεια Σπασμένους καλεῖ.—Στ. 18, Ὑψικράτης.] Οὕτως ἐτόλμησα γράψαι, ΑΤ, Ἰψικράτης. Ἰψικράτης μὲν γὰρ οὐδεὶς ἱστορικός μνημονεύεται· Ὑψικράτους δὲ ἐνός μὲν ἐμνημόνευσε δις ἔθνη ὁ Στράβων (Μέρ. Β, σελ. 32 καὶ 320) εἴ γε εἷς, ἀλλὰ μὴ δύο μᾶλλον εἰσεῖ ἑτέρου δὲ ὁ Τατιανὸς (παρὰ Οἰοσίω, *De Historic Græc.*, pag. 379), συγγραφίως Φοινικικῶν.—Στ. 22, Οἷς γε.] ΗΔ, ΑΤ, Ὀῖς γε. Ἄτεροι παρήνουν γράφειν, Οἷς τε. ΣΕΛΙΑ. 289, στ. 2, Χωρεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χωροῦν.—Στ. 5, Ὑπερκειμένον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑποκειμένον.—Στ. 12, Καὶ τὸ ὄρος.] Ἐκ ΔΓ προσέληξα τὸν σύνδεσμον.—Κώτων.] ΗΔ (ὡς τε καὶ ἐν τοῖς ἐχθρίοις, συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς πρόσθεν, σελ. 286, γραφῇ), ΑΤ, Κωταίων.—Στ. 13, Μήκος δὲ ἀπὸ.] Γράφει, Μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ, κατὰ φέρεται παρ' ἅπασιν.—Στ. 18, Ἐξακισχιλίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐξακισχιλίων.

ΣΕΛΙΑ. 290, στ. 3, Σχεδὸν δὲ τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σχεδὸν δὲ τοι.—Στ. 4, Μασσαιύλοι.] Ἰσ.γρ. Μασσαιούλοι.—Στ. 7, Σύλαα.] Τὰ ἐν τῇ συνήθειά βαμβάκινα, ἢ βυμβακερά τὴν δὲ δύναμιν τοῦ ὀνόματος ἐδίδαξεν ὁ Πλίνιος (xix, 1) περὶ τοῦ βαμβάκιου τὴν λόγον ποιούμενος, quem aliqui gossipium vocant, plures Xylon, et ideo lina inde facta Xylina.—Στ. 8, Πλατύλογχα.] Ἰσ.γρ. Πλατεῖα λόγχη.

ΣΕΛΙΑ. 291, στ. 8, Περὶ τοὺς τόπους.] Γράφει, Περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους, κατὰ παρὰ πᾶσι φέρεται.—Στ. 21, Ἐπειδὴν δὲ.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸν σύνδεσμον.—Ἰκετηρίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰκετήριον.—Στ. 25, Τρητόν.] Ἐξ ΕΔ προσέληξα τὴν λέξιν.—Στ. 26, Μασσαιυλίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μασσαιούλων.—Μασσυλαίων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μασυλίβων.

ΣΕΛΙΑ. 292, στ. 9, Σίγαα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σίγα.—Στ. 11, Ἐσθ' ὅτε.] Ἰσ.γρ. Ἐσθ' ὅπη.—Στ. 12, Τὰ δ' ἐκί.] Τὰ περὶ τὰς

Σύρις. — Στ. 15, Ἀληθής.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀληθῆ. — Φήσας.] ΔΓ, Ἐρη. — Στ. 16, Πολλοὺς γὰρ Ἀρτεμίδωρος.] Ἐξ ΒΔ, ΑΤ, Αὐτοὺς γὰρ οὐς Ἀρτεμίδωρος. — Στ. 20, Φασί.] Ἰσ.γρ. Φησί. — Στ. 20, Λοιμικά.] Προσυπακουμένου τοῦ Πάθη, ἢ Νοσήματα, καθάπερ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ θανατικῶν ἑλλειπτικῶς ὀνομάζομεν τῶν νοσημάτων τὸ λοιμικώτατον.

ΣΕΛΙΔ. 293, στ. 2, Οὐδ' ἐνις.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδέν ἐστι. — Στ. 5, Οἶα.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου μόνου, ΑΤ, Οἶα. — Στ. 10, Σηρά λίθιν.] Ἰσ.γρ. Σηρά τε εἶναι. — Στ. 17, Καλκωρυχία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καλκωρυχία. — Στ. 19, Ἐπτασπονδύλων.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπτὰ σπονδύλων. — Στ. 21, Παρωρίω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρωρίω. — Φασί.] Ἰσ.γρ. Φησι. — Τοὺς Λυχνίτας καὶ Καρχηδονίους.] Γραπτίον, οἶμαι, Τοὺς Λυχνίτας, τοὺς καὶ Καρχηδονίους.] Ὁ δὲ Λυχνίτης, ἢ Καρχηδόσιος οὗτος λίθος, ἐστὶν ὃν οἱ Γάλλοι Grenat, καλοῦσι, διὰ τινὰ πρὸς τοὺς τῆς ροιᾶς (grenade) κόκκους ἐμφέρειαν τῆς χροᾶς. Καὶ Λυχνίτης μὲν ὀνόμαζο διὰ τὸ φαεινὸν, Καρχηδόσιος δὲ, καίπερ ἐν τῇ τῶν Γαραμάντων γῆ φυόμενος, ὡς ἱρεὶ Στράβων ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 300), διότι εἰς Καρχηδόνα ἐκομίζετο, κακείθεν ἐξήγετο εἰς τοὺς λοιποὺς τόπους. Θεόφραστος δὲ τῷ γενικῷ τῶν ἀνδράκων ὀνόματι καλεῖ αὐτὸν (Περὶ λίθ.), διότι πρὸς τὸν ἥλιον τιθίμενος, φησιν, ἀνδρακός καιομένου ποιῆ χροᾶν καὶ ἀγισθαι λέγει οὐ μόνον ἐκ Καρχηδόνας, ἀλλὰ καὶ ἐκ ΜΑΣΣΑΔΙΑΣ, ὅπερ οὐκ οἶδ' εἰ ὄρθως εἰς τὸ ΜΑΣΣΥΛΙΑΣ (Λιδυκῆς χώρας), παρήνεσαν τρέπειν. — Στ. 27, Πεντάπηγος.] ΗΔ, ΑΤ, Πενταπήχης.

ΣΕΛΙΔ. 294, στ. 5, Διφθεροῦνται.] Διφθέραις καλύπτονται. — Στ. 22, Ἐνέπλησε.] Ἰσ.γρ. Ἀνέπλησε. — Στ. 28, Ρουσπίνω.] ΗΔ (ἦν καὶ ἕτεροι πρὸ ἡμῶν παρήνεσαν), ΑΤ, Ρουσπίνον.

ΣΕΛΙΔ. 295, στ. 1, Θάψω.] ΗΔ (Θάψος γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 298, ἢ εὐθεία), ΑΤ, Θαψώ. — Στ. 14, Τῷ Τρητῷ.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἀνωτέρω, σελ. 292, γραφῇ), ΑΤ, Τῇ Τρητῷ. — Στ. 18, Ἐν τῷ αὐτῷ.] Ἰσ.γρ. Ἐν αὐτῷ τῷ. — Στ. 22, Ἀπὸ Τρητοῦ.] ΔΓ, Ἀπὸ τοῦ Τρητοῦ. — Στ. 23, Οὔτε.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδέ. — Στ. 24, Ὁμολογεῖται δέ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον. — Στ. 25, Καρχηδών.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ Καρχηδών.

ΣΕΛΙΔ. 296, στ. 5, Ἀσκληπιῖον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀσκληπίον. ΔΓ, Ἀσκληπεῖον τὸ δ' ἐμὸν ἀντίγραφον, Ἀσκληπίον. — Στ. 8, Ἐχοντε.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐχοντι. — Στ. 15, Ὄσθη.] Ἀποκατίσθησεν τὴν προτίρησιν

γραφῆν, ΑΤ, Ὅσον. — Στ. 20, Τὸν πόλεμον.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸν τρόπον. Ἴσως δὲ καὶ, Τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ὁ νοῦς, Τοῦτον τὸν χρόνον, ὅτε ἤρξαντο πολιεῖν, εἶχον πόλεις κ. τ. λ.

ΣΕΛΙΔ. 297, στ. 10, Μασσανίσσην... Μασσανίσσης.] ΗΔ (ἐν συνάδῃ τῇ ἀνωτέρῳ γραφῇ, σελ. 292), ΑΤ, Μασσινίσσην... Μασσινίσσης. — Στ. 13, Καὶ γὰρ δὴ οὗτος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ γὰρ δὴ καὶ οὗτος. — Στ. 15, Ἴδιον γὰρ τι.] Ἀποκατίθησα τὴν προτίραν γραφῆν, ΑΤ, Ἴδιον γὰρ τοι. — Στ. 18, Ἐργάζεσθαι... ἐπ' ἀλλήλους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐργάσασθαι... ἐπ' ἀλλήλοις. — Ἐτρέποντο.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐτρέποντο. — Στ. 19, Ἀφείσαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀφῆκαν. — Στ. 21, Τοῦτον.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦτο. — Στ. 24, Τοῖς βίοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν βίον.

ΣΕΛΙΔ. 298, στ. 5, Φασι.] ΗΔ, ΑΤ, Φησι. Οἱ δὲ μεταφρασαὶ οὐδέτερον τούτων ἐρμήνευσαν. — Στ. 6, Κορσούρας... Διγίμουρος.] Μικρὸν κατωτέρω ἐν τῇ προκειμένῃ σελίδι, καθὰ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μίρ. Α, σελ. 158) Κόρσουραν ὀνομάζει τὴν ἑτέραν τῶν νήσων τῶνδε. Ὁ μὲντοι Ὀρτέλιος ἑτέραν εἶναι βούλεται τὴν Κόρσουραν τῆς Κορσούρας. — Στ. 9, Πόλιν ἐρυμνήν.] ΗΔ, ΑΤ, Πόλιν δ' ἐρυμνήν. Καὶ ὁ Ἄγγλος δ' ἐκδότης παρέλιπε τὸν σύνδεσμον, μὴ δηλώσας τὴν αἰτίαν. — Στ. 10, Τύνης.] Τὸ νῦν Τούνεζι. — Στ. 12, Ἐπ' αὐτήν.] Ἄμεινον ἂν ἐγράφετο, Ἐπ' αὐτῇ. — Στ. 16, Καρχηδόνη.] ΗΔ, ΑΤ, Καρχηδονία. — Στ. 17, Κόρσουρα.] Ἴδε τὰ μικρὸν ἀνωτέρω σημειωθέντα. — Στ. 21, Μελίτη.] Ἡ νῦν Μάλτα καλουμένη. — Στ. 24, Λοπαδοῦσσα.] ΗΔ, ΑΤ, Λοπάδουσα. ΔΓ (προπαροξυτόνως) Λοπάδουσσα. Νῦν δὲ καλεῖται Λαμπεδοῦσα (Lampedusa). — Στ. 25, Ἀρμόδιος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βαλίθωνος, ὅπερ ἄλλοι ἄλλως διορθοῦν ἐπεβάλλοντο. — Θίνα.] ΗΔ (ἐν συνάδῃ τῇ ἐν τοῖς πρόσθεν, σελ. 295, γραφῇ), ΑΤ, Θαίνα.

ΣΕΛΙΔ. 299, στ. 2, Κερκινίτις.] Ἴσ. ἐγγράπτο, Κερκιννίς. — Στ. 6, Ἐκτίραν δέ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληρα τὸν σύνδεσμον. — Στ. 11, Λωτίν.] Ἴσ. γρ. Λωτός. — Στ. 23, Νεάπολις.] Ἡ νῦν Νάμπελ (Nabel). — Στ. 24, Δίαρμα τὸ ἐπὶ Λοκρῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Δίαρμα τὸ Λοκρῶν. Αἱ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις (ὀρθώτερον) Δίαρμα ἐπὶ Λοκρῶν.

ΣΕΛΙΔ. 300, στ. 10, Οἱ Καρχηδόνηοι... λίθοι.] Ἴδε τὰ ἀνωτέρω (σελ. 357) σημειωθέντα μοι. — Στ. 23, Πεντακισχιλίων.] Ἐκ ΔΓ

(συναδούσας τῇ ἐν Μίρ. Α, σελ. 159 μετρήσει), ΑΤ, Ἐννακοσίων τριάκοντά που.

ΣΕΛΙΔ. 301, στ. 1, Καὶ κατὰ τάς.] Ἐκ ΔΓ προσείληρα τὸν σύνδισμον.—Στ. 3, Καθίζεν.] Σώζει ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια τὸ Καθίζεν, ἐπὶ τῶν τινάγσειν ἢ βράχισι προσισχομένων πλοίων.—Στ. 7, Περίπλων.] Ἰσ.γρ. Παράπλων.—Στ. 12, Εὐφράντας.] Ἰσ.γρ. Εὐφράντα (κατὰ γενικὴν).—Στ. 28, Λιμένας οὐ πολλούς, ὙΔΡΕΙΑ ΤΕ σπάνια.] ΗΔ, ΑΤ, ὙΔΡΕΙΑ ΔΕ. Ἡ γραπτέον (δίχα τῆς ἀρνήσεως), Λιμένας πολλούς, ὕδρεϊα δὲ σπάνια.—Στ. 30, Ψευδοπενίας.] ΗΔ, ΑΤ, (ὄξυτόνου), Ψευδοπενιάς.

ΣΕΛΙΔ. 302, στ. 3, Λάθων.] Ὁ αὐτὸς καὶ ὃν ἀνωτέρω (σελ. 23) Ληθαῖον ὠνόμασεν· ἐνθα καὶ Ἐσπερίτας καλεῖ τοὺς ἐνθάδε Ἐσπερίδας.—Στ. 13, Δ' ἐκκεμήνη.] ΗΔ, ΑΤ, Δε κειμένη.—Στ. 18, Ἀπολλωνιάς.] Ἰσ.γρ. Ἀπολλωνία, καθὰ φέρεται ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 303 καὶ 304).—Στ. 24, Καλλίση.] Παρίθετο καὶ ἀνωτέρω τὸν μὲν πρῶτον ζίχον, Μίρ. Β, σελ. 87, τὸν ἕτερον δὲ, σελ. 290.—Στ. 28, Δευκονότω.] Ἔστιν ὁ αὐτὸς τῷ κατὰ πλείω χρῆσιν καλουμένῳ Διβονότῳ.

ΣΕΛΙΔ. 303, στ. 1, Ηὕξηθη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ηὕξησε.—Στ. 11, Ἡ Βιρηνία.] Ἐκ ΔΓ προσείληρα τὸ ἄρθρον.— Ἀνικερῖαν.] Ἰσ.γρ. Ἀνικέρειον.—Στ. 25, Ὁ δὲ καὶ ταῦτα.] Ὁ Ἐρατοσθένης.

ΣΕΛΙΔ. 304, στ. 6, Ὑδρεῖαι.] Ἰσ.γρ. Ὑδρεῖα.—Στ. 9, Κώρουκον.] Ἀποκατίθησα τὴν προτίραν γραφὴν, ΑΤ, Κύκλον. Ἐγοχήα δὲ τὴν πρώτην συλλαβὴν διὰ τοῦ ὦ, καθὰ γέγραπται καὶ ἀλλαχοῦ (Μίρ. Β, σελ. 110).—Στ. 14, Ἀπολείκουσα.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπολιποῦσα.—Στ. 17, Τετρακυργία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τετραπύργια· αἱ πρότεροι ἐκδόσεις, Τετραπύργιον.—Ἡδη.] Ἐκ ΔΓ προσείληρα τὴν λέξιν.—Στ. 18, Καταβαθμός.] ΗΔ, ΑΤ, Κατάβαθμος.—Στ. 19, Ἡ καὶ εἴρηται.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡ καὶ εἴρηται. Εἴρηται δὲ ἀνωτέρω (σελ. 247).—Στ. 26, Τοὺς κατ' αὐτόν.] ΗΔ, ΑΤ, Τοὺς κατ' αὐτό. ΔΓ, Τοὺς κατ' αὐτά. Ἰπώπτεισε καὶ ὁ Κασωδών τὴν διόρθωσιν, ἀλλ' οὐτ' ἐπέμεινε, οὐτ' ἀκριβῶς τὸν νοῦν ἐξηγήσατο· ὅς ἐστι, Φασίν, ὅτι οἱ κατὰ τὸν μυχὸν τῆς μεγάλῃς Σύρτεως οἰκοῦντες, μαλακῶς (τουτέστι κατὰ σχολὴν καὶ μὴ ἐπειγόμενοι) βελήζοντες ὡς ἐπὶ χειμερινῆς ἀνατολῆς, ἐν τέσσαρσιν ἡμέραις ἀφικνοῦνται ἀπὸ τοῦ μυχοῦ. Ποῖ δ' ἀφικνοῦνται, οὐ λέγει· καὶ σιγῶν ὑπονοεῖν παρέχει κολόβωσιν τοῦ χωρίου· ὁ γοῦν ἀρχαῖος Λατῖνος μεταφραστὴς παρέλιπε

τὰς λίξας, ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολάς, ἀντ' αὐτῶν δ' εἶσιν ἀντιγράψαι, Ἐφ' Ἑσπερίδας, ἢ Ἐφ' Ἑσπερίδων κήπους, ad Hesperidum hortos pervenire. Τὰ αὐτὰ δ' εἶρηκε καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστὴς, τὸ ὅλον χωρίον οὕτως ἐρμηνεύσας: Dal seno adunque della Sirte maggiore, dicono che in quattro giorni, andando adagio, si va agli orti dell' Esperidi. Πιθανώτερον ἐμοὶ δοκιῶ, τερτίστας τὰ ἐν ἅπασιν τοῖς ἀντιγράφοις φερόμενα ῥήματα, γράψαν, ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολάς, Εἰς Μαρμαρίδας ἀφικνεῖσθαι. Οἱ Μαρμαρίδαι γὰρ ἂν εἴναι μᾶλλον πρὸς χειμερινὰς ἀνατολάς τῆς κτὰ τὸν μυχὸν οἰκοῦσιν, ἢ αἱ Ἑσπερίδες.—Στ. 27, Ὁ τόπος οὗτος.] Ἡ τῶν Μαρμαριδῶν χώρα, εἴ γε χρὴ ἀνωτέρω Μαρμαρίδας, καθάπερ εἶπεσθαι, γράψαν.—Στ. 28, Φοινικοτρόφος τε.] Ἀποκατίεσσα τὴν προτίραν γραφὴν, ΑΤ, Φοινικότροφός τε.

ΣΕΛΙΑ. 305, στ. 5, Γαραμάντων.] Ἀποκατίεσσα τὴν προτίραν γραφὴν (ἀπὸ τῆς Γαράμαντες εὐθείας), ΑΤ, Γαραμαντῶν.—Στ. 12, Ἀνάσεων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀνάσεων.

ΣΕΛΙΑ. 306, στ. 8, Τὴν δ' ἔχουσιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡν δ' ἔχουσιν.—Στ. 19, Ἡ βάρβαρος... ἢ λυπρά.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡ βάρβαρος... ἢ λυπρά.—Στ. 26, Ἡγεμόνας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἡγεμονίας.

ΣΕΛΙΑ. 307, στ. 2, Ἀρχαῖς γι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀρχαῖς τε.—Στ. 3, Λιβύην τε.] ΗΔ, ΑΤ, Λιβύην μὲν. ΔΓ, Λιβύην δέ.—Στ. 7, Στρατηγίας.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατηγίας.—Στ. 9, Βαῖτην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βαίτην.—Καὶ τὸν Ἄτακα καὶ τῆς Κελτικῆς κ. τ. λ.] Ὑποπτον τὸ χωρίον, ὅπερ ἄλλοι ἄλλως διορθοῦν καὶ ἐξηγεῖσθαι ἐπιβάλλοντο. Ὁ γὰρ Ἄταξ τῆς ἐν τῇ Κελτικῇ Νορθωνίτιδος, οὐ τῆς Ἰβηρίας ἐστὶ ποταμός. Ἰδ. τὰς ὑποτεταγμένας τῇ τε τοῦ Ἀγγλου καὶ τῇ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσει σημειώσεις.—Στ. 14, Προσώριςσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσώριςο.